

Πώς εορτάζονταν η Μεσοπεντηκοστή στο Βυζάντιο

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η εορτή της Μεσοπεντηκοστής ήταν η μεγάλη εορτή της Μεγάλης Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως και συνέτρεχαν κατ' αυτή στον μεγάλο ναό πλήθη λαού.

Δεν έχει κανείς παρά να ανοίξει την Έκθεση της Βασιλείου Τάξεως του Κωνσταντίνου Πορφυρογέννητου για να δει το επίσημο τυπικό του εορτασμού, όπως ετελείτο μέχρι την Μεσοπεντηκοστή του έτους 903 στον ναό του αγίου

Μωκίου στην Κωνσταντινούπολη μέχρι δηλαδή την ημέρα που έγινε η απόπειρα κατά της ζωής του αυτοκράτορα Λέοντος ς΄ του Σοφού (11 Μαΐου 903). Εκεί υπάρχει μία λεπτομερής περιγραφή του λαμπρού πανηγυρισμού, που καταλαμβάνει ολόκληρες σελίδες και καθορίζει με την γνωστή παράξενη βυζαντινή ορολογία, πως ο αυτοκράτορας το πρωί της εορτής με τα επίσημα βασιλικά του ενδύματα και την συνοδεία του ξεκινούσε από το ιερό παλάτι για να μεταβεί στον ναό του αγίου Μω-κίου, όπου θα ετελείτο η Θεία Λειτουργία.

Σε λίγο έφθανε η λιτανεία με επί κεφαλής τον Πατριάρχη, και βασιλιάς και πατριάρχης εισέρχονταν επισήμως στον ναό. Η θεία λειτουργία ετελείτο με την συνήθη στις μεγάλες εορτές βυζαντινή μεγαλοπρέπεια. Μετά από αυτήν ο αυτοκράτορας παρέθετε πρόγευμα, στο οποίο παρεκάθητο και ο πατριάρχης. Και πάλι ο βασιλιάς υπό τις επευφημίες του πλήθους «Εις πολλούς και αγαθούς χρόνους ο Θεός αγάγοι την βασιλείαν υμών» και με πολλούς ενδιάμεσους σταθμούς επέστρεφε στο ιερό παλάτι.

Ι. Μ. Φουντούλη, «Λογική λατρεία», εκδ. Πατριαρχικό Ίδρυμα Πατερικών Μελετών, σ. 108-114)